

Verslag januari projectgroep 1- 2007

Tja, waar ga je beginnen, als je net drie weken in een compleet nieuw land bent! Op 13 Januari kwamen wij, Hans, Henrie, Lianne, Sandra, Dorien, Kim en ik (Sietske) volledig gesloopt na de lange reis (voor vele de eerste lange vliegreis) aan in Costa Rica. In San José werden we opgewacht door Guisella en Piet onze projectleiders gedurende het project.

En vanaf toen begon het allemaal....het wennen en ontdekken van dit nieuwe voor ons vreemde land. Veel rare gewoonten, vreemd eten (huh rijst met bonen als ontbijt is best lekker!), een nieuw huis en gezin waarin je moet aanpassen en thuis moet gaan voelen.

Voor Sandra was het even nogal lastig om de inwonende familie te herkennen... zij is er sinds kort pas achter wie er nou eigenlijk allemaal bij Tita haar gastmoeder wonen, en wie er gewoon even een nachtje een bed komen bezetten.... Het is er een constante zoete inval van familie en vrienden!

Afgelopen drie weken zijn wij nog niet bezig geweest met het geven van lessen. Op zeven februari gaan we echt beginnen. Het is niet dat we niets gedaan hebben, maar we zijn meer met andere 'dingen' bezig geweest.

Onze eerste drie weken stonden meer in het teken van:

- het leren van Spaanse taal; twee weken lang hebben we 's morgens drie uur lang Spaanse les gehad van Iris die ons heeft voorbereid op het geven van de gymlessen en het werken binnen het sportcomité.

- de Costa Ricaanse cultuur; het eten van veel rijst en bonen met als klapper: gallo pinto!

Omgangsvormen, gewoonten en gebruiken. Reizen met de bus: gewoon langs de kant van de weg gaan staan en de bus stopt wel!

- het verkennen van de stad en omgeving; met Piet, San José in. Voetballen in het park, voetballen met kinderen uit de buurt! Slenteren door de stad, zwemmen in de grote zwembaden buiten San José. Naar de nieuwste films voor een schijntje! En lekker uit eten gaan met z'n allen!

- Feestje!!! Palmaris is een dorp waar het elk jaar twee weken lang feest is met carnaval, kermis en grote feesttenten. Ten aanzien van de draagvlakversterkende activiteiten waren Hans en Kim dáár toch wel het meest actief... Ze gingen zelfs het podium op om ISOP te promoten!!!

- Nog meer feestjes!!! Een bbq bij Mauricio de gastvader van Hans, en de gastoom van Henrie. De jongens zeiden al dat er altijd leuke feestjes waren, en het klopte helemaal! Het feest was érg gezellig zelfs zó gezellig dat de politie even kwam buurten (blijkbaar was de buurt toch niet uitgenodigd...)

- De Costa Ricaanse mannen en vrouwen. Gesprek van de dag is toch wel de borsten van de Costa Ricaanse vrouwen, want wat zijn die groot en opgepropt in de tè kleine bh's. Voor de meiden zijn de mannen ook een hot item en niet omdat we ze zo aantrekkelijk vinden! Wat zijn die erg zeg!

Een hoop mannen lijken hier last hebben van hun hormonen...De tip van de lonely planet: "Ignore it"...

jaja dit is niet te negeren! Je kan niet rustig over straat, want alles en iedereen kijkt om, toetert, roept iets, maakt kusgeluidjes, raakt ons aan, etc. Kortom we zijn een echte attractie hier! Persoonlijk heb ik het opgegeven de goede raad van de lonely planet te blijven opvolgen, toen er laatst zelfs een buschauffeur naar me toeterde, waarna de hele mannelijke inhoud van de bus aan het zwaaien was...Op dat moment ben ik maar vrolijk terug gaan zwaaien. Je moet toch wat! Lianne lost dit anders op. Die scheldt de desbetreffende man de huid vol, in het Nederlands wel te verstaan, haar commentaar: "ze begrijpen zo echt wel dat ik het niet leuk vind"

- And last but not least, VAKANTIE! Afgelopen week zijn we met z'n allen in Manuel Antonio geweest. Je moet toch weer even bijkomen na weken van feestjes en leuke dingen doen!

In Manuel Antonio hebben we een hok in een hostel weten te bemachtigen vlak bij het strand. Een strand met wit zand, blauwe zee en palmbomen, perfect dus! Het plan was elke dag surfen, helaas zijn we niet verder dan één keer gekomen, Na deze een keer bleek iedereen gruwelijk verbrand en zat dat er dus helaas niet meer in... Behalve surfen hebben we het nationaal park bezocht waar we Piet vrijwel meteen kwijt waren. Piet maakt graag foto's van vogels en moest en zou daar dus achteraan...dus kregen we het beeld van een rennende Piet met zijn camera op zijn rug de bush in! We hebben hem wel weer terug gevonden hoor!

De laatste dag zijn we met een knalroze boot (de pink panther) gaan snorkelen. We hebben dolfijnen

gezien, vissen gespot en gedoken van de boot nou ja bijna allemaal dan. Kim en ik balen nog steeds dat we het niet hebben gedaan. Dorien dook er zonder zeuren met een salto achterover vanaf... Zoals u zult begrijpen is dit nog geen stageverslag! Dit zijn onze eerste drie weken geweest waarin we enigszins hebben kunnen acclimatiseren... Deze week nog gaan we op de scholen langs en zullen we kennis maken met de directeuren en docenten. Vanaf volgende week gaat het echte leven hier beginnen! Vier van ons zullen les gaan geven op school. De andere drie gaan zich bezig houden met het sportcomité in Purrá.

Volgende keer dus een verslag van onze harde werklevens!

Tot een volgende keer / Hasta Luego

Namens projectgroep1-2007

Sietske

